Ankenævnet for Forsikring

Den 7. oktober 2015 blev i sag nr. 88041:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet bilforsikring med kaskodækning i Tryg Forsikring A/S. Hun klager ved sin repræsentant over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt totalskade af den forsikrede bil.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens søn er den primære bruger af bilen, og at selskabet ikke ville have tegnet forsikringen, såfremt dette havde været oplyst på indtegningstidspunktet den 28/2 2013, hvor klagerens søn var 16 år og derfor ikke havde erhvervet kørekort.

I klagen til nævnet af 9/5 2015 fremgår blandt andet:

> "Der klages over Tryg Forsikrings (herefter benævnt 'Tryg') afgørelse af 18. februar 2015, hvor Tryg afviser erstatningspligten for et anmeldt tyveri af [klagerens] (herefter benævnt '[klagerens]') bil - …, reg.nr. …
>
> Begrundelsen herfor er, at det efter Trygs opfattelse var [klagerens] søn, … (herefter benævnt '[søn]'), der var den primære bruger af bilen, hvorfor [klageren] har afgivet urigtige oplysninger, jf. Forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1., hvilket bestrides.
>
> Der nedlægges påstand om, at Tryg er erstatningspligtig for tyveriet af min bil, da der ikke er afgivet urigtige oplysninger ved registrering af [klagerens] bil, jf. Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 1., subsidiært at Tryg er erstatningspligtig i medfør af Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 3. Mere subsidiært hæfter selskabet i medfør af Forsikringsaftaleloven § 5, stk. 1. af forsikringen, da [klageren] ikke har vidst, at oplysningen har været urigtigt. Se bl.a. Forsikringsaftalelovens § 5, Karnov note 29, hvor det fremgår at 'Reglen går videre til fordel for løftemodtageren end de almindelige kontraktretlige regler, da den går ud på, at løftegive-

ren (selskabet) bærer risikoen for, at løftemodtagerens (forsikringstagerens) oplysninger er rigtige, blot løftemodtageren har handlet uden uagtsomhed.'

Det skal således igen understreges, at [klageren] aldrig havde til formål at lade sin mindreårige søn bruge bilen.

Tryg har i deres afslag af 18. februar 2015 henvist til Ankenævnskendelse AK83.059 der gav et forsikring[sselskab] medhold i fritagelse for erstatningspligten i medfør af Forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1., hvor sønnen blev ansat som ejer og bruger af en bil, selvom faderen gjorde gældende, at det var hans egen bil.

Af denne ankenævnskendelse var faktum dog, at sønnen tidligere havde påstået at han havde været ejer af bilen. Sønnen havde eksempelvis fortalt selskabet, at det var hans bil, ligesom sønnen havde fortalt, at hans ven havde taget nøglerne fra hans jakke.

Derfor kan kendelse AK83.059 ikke tillægges vægt ved afgørelsen af spørgsmålet om erstatningspligten, da den ikke har et sammenligneligt retsfaktum med [klagerens] forsikringssag.

Til støtte for påstandene gøres det gældende:

At [klageren] ved tegningen af forsikringen ikke har afgivet urigtige oplysninger ved tegningen af forsikringen, jf. Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 1.

At det ikke kan forlanges, at [klageren] skal gøre Tryg opmærksom på, at hun har en mindreårig søn ved indgåelsen af forsikringsaftalen,

At [sønnen] alene har brugt bilen 2 [gange] uden [klagerens] viden.

At betingelserne for at indtræden af retsvirkning i Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 1. ikke er opfyldte, da [klageren] ikke har været tiltænkt at bruge bilen på noget tidspunkt.

At Tryg er erstatningspligtige for tyveriet i medfør af Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 3., da der foreligger særlige omstændigheder.

At der ikke er årsagssammenhæng mellem [sønnens] brug af bilen 2 gange og tyveriet af bilen, jf. Forsikringsaftaleloven § 6, stk. 3., hvorfor [sønnens] brug af bilen ingen indflydelse har haft på indtræden af forsikringsbegivenheden."

Selskabet har over for nævnet i brev af 4/6 2015 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

"Vores kunde har tegnet kaskoforsikring med betingelser 08N1.

Gennemgang af sagen
Vi modtog vores kundes telefoniske anmeldelse d. 10. juli 2013 og noterede i den forbindelse, at vores kundes bil - … reg.nr. … havde været stjålet, uden at vores kunde havde opdaget det.

Vi noterede endvidere, at bilen havde holdt parkeret på … Vej ud for nr. …, samt at bilen sidst havde været benyttet d. 25. juni 2013. Vores kunde benyttede ikke bilen dagligt,

hvorfor hun først var blevet opmærksom på tyveriet, da hun havde modtaget en skriftlig henvendelse fra politiet med oplysning om, at bilen var genfundet d. 5. juli 2013.

Vores taksator blev kontaktet af … Bilmontering d. 9. juli 2013, idet de havde afhentet bilen efter anmodning fra politiet. Taksator kontaktede vores kunde for yderligere forklaring, men da det ikke var muligt, blev sagen overgivet til vores undersøgelseskonsulent.

I forbindelse med konsulentens undersøgelse af sagen blev han opmærksom på, at der lå flere verserende færdselssager, hvor vores kundes søn havde været involveret. Vi søgte herefter om aktindsigt hos både … Politi og … Politi. Af de omhandlende politirapporter fremgik det, at vores kundes søn var blevet stoppet af … Politi i … d. 24. april 2013. Vores kundes søn var på daværende tidspunkt 16 år gammel, og han blev således sigtet for kørsel i vores kundes bil uden at have erhvervet kørekort. Derudover var vores kundes søn blevet taget i en hastighedskontrol på … i … d. 14. marts 2013. Han var herefter ligeledes blevet sigtet for kørsel i vores kundes bil uden at have erhvervet kørekort. Vores kunde var endvidere sigtet og straffet med bødeforlæg, for ikke at ville oplyse hvem føreren af bilen var på det pågældende tidspunkt.

Af vores system fremgik det endvidere, at vores kunde havde anmeldt en skade d. 3. juni 2013. Uheldet var sket på … d. 25. april 2013, hvor modparten havde tabt to stole fra taget og som havde ramt vores kundes bil. Vores kunde havde anført i anmeldelsen af uheldet var sket d. 3. maj 2013, og at hun var fører af bilen på uheldstidspunktet. Modparten var ligeledes forsikret i Tryg og i forbindelse med undersøgelse af sagen, rettede vi henvendelse til ham. Han oplyste, at en ung mand havde været fører af bilen på uheldstidspunktet, og at han havde fået dennes telefonnummer, hvorefter udveksling af oplysninger vedrørende uheldet foregik på SMS.

Vores kunde ændrede efterfølgende forklaring og oplyste, at fører af bilen var hendes søns kammerat. Vores kunde havde lånt bilen til dem i forbindelse med, at de begge skulle gå i skole i … og derfor skulle fragte hendes søns ting til skolen. Uheldet skete på vej tilbage til ... Føromtalte episode fra 24. april 2013 skete under dette ophold i ...

På grund af sagens omstændigheder var det nødvendigt at indhente en underskrevet samtykkeerklæring fra vores kunde. Denne skulle bruges til anmodning om aktindsigt i ovennævnte færdselssager. Samtykkeerklæringen inkl. frankeret returkuvert blev fremsendt til vores kunde d. 29. oktober 2013. Vores kunde rykkede for en afklaring i sagen i april 2014, hvor vi oplyste, at den underskrevne samtykkeerklæring aldrig var modtaget retur. Vores kunde oplyste, at hun havde underskrevet og returneret erklæringen d. 2. november 2013, men at hun kunne genfremsende den ved mail. Samtykkeerklæringen blev modtaget d. 22. april 2014.

Vi har endvidere noteret, at vores kundes søn flere gange har rykket for afklaring af sagen.

Ved brev af 7. november 2014 afviste vi erstatningspligten jf. FAL § 6 stk. 1 med henvisning til, at vi mente, at vores kundes søn har været primær bruger af bilen. Såfremt vi havde været vidende om rette forhold, ville vi ikke have tegnet forsikringen, idet vores kundes søn var under 18 år på daværende tidspunkt og således ikke havde erhvervet kørekort.

Vores kunde klagede over afgørelsen til Kvalitetsafdelingen ved mail af 3. februar 2015. Afgørelsen og afvisningen blev fastholdt ved Kvalitetsafdelingens besvarelse af 18. februar 2015.

Konklusion
Den omhandlende bil - reg.nr. … - blev registeret til os d. 28. februar 2013. I perioden frem til bilen blev stjålet, svarende til knap 4 måneder, har vi således to dokumenterede episoder, hvor vores kundes søn har været fører af bilen, på trods af at han på daværende tidspunkt var under 18 år og således ikke havde erhvervet kørekort. Derudover har vi bestyrket mistanke om, at vores kundes søn var fører af bilen i forbindelse med uheldet d. 25. april 2013.

Jeg finder det besynderligt, at der i så kort en periode fremgår flere episoder, hvor vores kundes søn er fører af bilen, herunder at vores kunde tilsidesætter sin oplysningspligt i forbindelse med hastighedsforseelsen d. 14. marts 2013. På den baggrund finder jeg det sandsynligt, at vores kundes søn har haft den primære adgang til bilens nøgler.

Vores kundes repræsentant skriver i klageskemaet, at det ikke har været hensigten, at hendes søn skulle være bruger af bilen, hvorfor vores afgørelse skal lempes jf. FAL § 6 stk. 3. Vi bestrider at vores afgørelse skal lempes jf. FAL § 6 stk. 3.

Vores kundes repræsentants bemærkning vedrørende lempelse jf. FAL § 6 stk. 3 understøtter i øvrigt, at vores kundes søn har været primær bruger af bilen.

På baggrund af ovenstående og med henvisning til at vores kundes søn på daværende tidspunkt var under 18 år, og vi således ikke ville have tegnet forsikringen til ham, må jeg fastholde vores afvisning af erstatningspligten jf. FAL § 6 stk. 1."

Nævnet har modtaget selskabets indtegningsregler den 26/8 2015, idet selskabet i tilslutning hertil har anført:

"Selvom det ikke er direkte nævnt, at kaskoforsikring ikke tegnes til unge under 18 år, så giver det i sig selv ikke mening, at tilbyde en kaskoforsikring til unge under 18 år, idet det fremgår af forsikringsbetingelserne, at kaskoforsikringen ikke dækker, såfremt fører ikke har lovbefalet kørekort.

Det er et ufravigeligt krav, at cpr-nummer oplyses ved tegning af forsikringen, hvorfor en eventuel kaskoforsikring vil blive afvist i forbindelse med indtegningen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"5. Kaskoforsikring
Hvis denne dækning er valgt, fremgår det af policen.

5.1 Hvad dækker forsikringen
Kaskoforsikringen dækker, bortset fra de nævnte undtagelser, enhver skade på den forsikrede bil samt ved tyveri.
…
5.2 Hvad dækker forsikringen ikke
…

5.2.2 Forsæt, spiritus, manglende førerbevis mv.
Kaskoforsikringen dækker ikke:
…
b) skader, der er forvoldt med forsæt eller grov uagtsomhed jf. Forsikringsaftalelovens § 18
c) skader, der sker, mens bilen føres af en person, der ikke har lovbefalet kørekort, medmindre det godtgøres, at skaden ikke skyldes mangel på kørefærdighed.

Ved en skade som nævnt under punkt 5.2.2 er forsikringstageren dog dækket, medmindre det kan godtgøres, at denne, den faste bruger, eller disses ægtefælle/samlever var vidende om, at der forelå omstændigheder som beskrevet, eller at deres ukendskab hertil skyldes grov uagtsomhed."

Nævnet udtaler:

Det er oplyst, at klageren forsikrede bilen den 28//2 2013, og at bilen blev stjålet ultimo juni eller primo juli og genfundet totalskadet den 5/7 2013. Klageren havde ikke selv opdaget tyveriet, men blev af politiet gjort opmærksom på, at bilen var genfundet. Endvidere fremgår det, at klagerens dengang 16 årige søn var blevet stoppet af politiet som fører af bilen den 14/3 og den 24/4 2013. Endelig fremgår det, at bilen ifølge modpartens oplysninger blev ført af en mandlig fører ved et uheld den 25/4 2013. Klageren er, efter det oplyste, blevet straffet for ved en af episoderne ikke at oplyse, at det var hendes søn, der førte bilen.

Selskabet har gjort gældende, at klagerens søn var primær bruger af bilen. Selskabet har derfor med henvisning til forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1, afvist erstatningspligten.

Nævnet finder, at der består en sådan usikkerhed om, hvem der i perioden på ca. 4 måneder var den faste bruger af bilen, at der til sagens afgørelse bl.a. kræves forklaringer afgivet under strafansvar af klageren og hendes søn. Sådanne forklaringer kan ikke afgives for nævnet, men må afgives under en retssag, som klageren i givet fald må anlægge mod selskabet.

Nævnet afstår herefter fra at afgøre sagen, jf. vedtægternes § 4.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen
formand